

O KOBLÍŽKOVI

scénář pro loutkové divadlo

Text: Rudolf a Kateřina Drdlovi

Ilustrace: Lenka Procházková

MARIONETINO

OSOBY A OBSAZENÍ

světnička

les

O KOBLÍŽKOVÍ scénář pro loutkové divadlo

Další scénáře naleznete na
www.kufrik.cz

domeček

dědeček

babička

zajíc

medvěd

vlk

Koblížek

liška

1. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(světnička, domeček, babička, dědeček, Koblížek)

Vypravěč: V jedné malé chaloupce na kraji lesa žili dědeček a babička. Babička uměla výborně vařit. Dědeček byl veselý a velice mlsný. Žilo se jim spolu dobře.

Jednoho dne babička s dědečkem ráno vstali. Kohout zakokrhal, babička zatopila v kamnech a začala chystat snídani.

Dědeček: *(Protahuje se a říká mlsně)*
Hmmm, babičko, já bych si něco dal. Já bych si dneska něco moc dobrého dal!

Babička: A co by to mělo být, dědečku?

Dědeček: *(zasněně)*
Dal bych si koblížek. Kulaťoučký, do zlatova pečený.

Babička: I ty jeden mlsný dědečku. Mlsota tě nikdy nepřejde. No, když jinak nedáš, podívám se, jestli máme nějakou mouku.

(Babička hledá mouku)

Babička: Dědečku, moc mouky nemám. Tak na jeden koblížek možná.

Dědeček: *(horlivě)*
Nevadí, babičko. Prosím, usmaž mi jeden koblížek. Po snídani zaběhnu do mlýna a přinesu ti od mlynáře čerstvou mouku.

Vypravěč: Babička se pustila do práce. Dědeček seděl u stolu a zálibně ji pozoroval.

Dědeček: *(spokojeně)*
Babičko, tobě to ale jde!

Babička: Dědečku, ty lichotníku! Běž raději naštípat dříví do kamen, abych měla na čem smažit.

(Dědeček odchází)

Vypravěč: Dědeček štípal dříví a babička se pustila do těsta. Vzala mouku, přidala mléko, potom droždí. Promíchala a nechala těsto odpočinout. Těsto kynulo, pěkný bochánek to byl. Babička z něj vyválela koblížek a usmažila ho na másle. Posypala cukrem a dala na okénko, aby vychladl. Koblížek byl tak krásný, zlatavý, a tak voněl, že i sám Koblížek si všiml, jak je hezký.

(Říká si Koblížek a prohlíží se)

Koblížek: Ach, jsem to ale krásný Koblížek! Kulaťoučký, voňavý, do zlatova pečený. Byla by mě škoda, kdyby mě dědeček snědl. Raději uteču a najdu jiné koblížky.

Vypravěč: Hop a skok, Koblížek skočí z okénka a vydá se se na výlet.

(Koblížek odběhne)

2. OBRAZ

PŘIPRAVTE SI SCÉNU

(les, Koblížek, zajíc, vlk, medvěd, liška)

(Přichází Koblížek a zpívá si)

Koblížek: Já - jsem Koblížek,
Pě - kný Koblížek,
kulaťoučkový, voňavý,
do zlatova pečený.

(Přichází zajíc a hopsá si)

Zajíc: Hop, hop, ahóó! Ty jsi pěkný. Hop! Hezky voníš! Hop! Já umím hezky skákat. Hop! Kdo jsi?

Koblížek: *(ochotně)*
Já jsem Koblížek. Babička mě upekla, položila na okénko, abych vychladl a dědeček mě chtěl snít.
Tak jsem utekl.

Zajíc: Hm. Hop. Hezky voníš. Mám taky chuť. Hop. Asi tě sním. Hop.

Koblížek: *(rozhodně)*
Ne, ne, zajíci, nesníš. Já uteču.

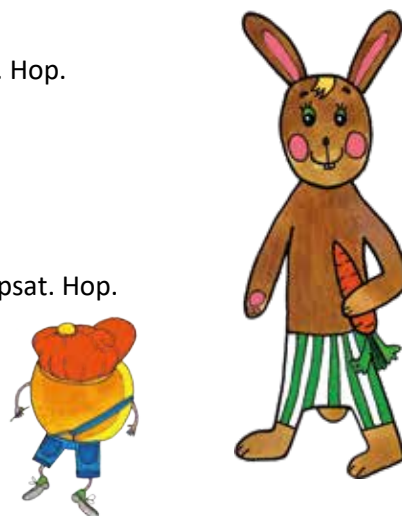
Zajíc: *(vesele)*
A jak? Neumíš utíkat. Jsi kulatý. Já umím. Umím také hopsat. Hop.

Koblížek: Já se umím kutálet. Takhle.

(Koblížek se odkutálí pryč)

Zajíc: *(udiveně)*
Kde je ten Koblížek kulatý? Před chvílkou tu voněl? Kam se poděl? To je divné. Moc divné. Hop.

(Zajíc odhopká pryč. Z druhé strany přichází Koblížek a zpívá si.)

Koblížek: Já - jsem Koblížek,
Pě - kný Koblížek,
kulaťoučký, voňavý,
do zlatova pečený.

(spokojeně)

Chytře jsem zajíci utekl! Jsem šikovný, kdepak, mě jen tak někdo neslupne!

(Přichází vlk)

Vlk: *(hrozivě)*
Ale já ano!

Koblížek: Kdo jsi?

Vlk: Já jsem vlk!

Koblížek: A já jsem Koblížek! Babička mě upekla, na okénko položila a já hupky, dupky z okénka a pryč do lesa. Zajíci jsem utekl a tobě, vlku, také uteču.

Vlk: Neutečeš. Ani kanec přede mnou neuteče. Tak pojď, ať tě mohu sníst. Sliny mi už z ^{tlamy} tečou.

(Utíká pryč a volá)

Koblížek: Tak si vezmi, vlku, bryndák. Ale mě nesníš. Kdepak! Už jsem pryč!

(Koblížek uteče za kulisu)

Vlk: *(překvapeně)*
Kde je Koblížek? Vždyť ho chci sníst? Byl tady a už tu není! To je divné, tomu nerozumím ...

(Vlk odchází za kulisu. Z druhé strany přichází Koblížek a zpívá si.)

Koblížek: Já - jsem Koblížek,
Pě - kný Koblížek,
kulaťoučký, voňavý,
do zlatova pečený.

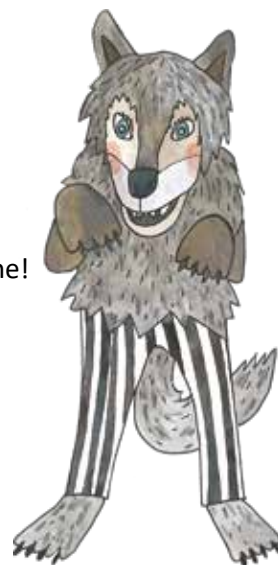
(spokojeně)

Před zajícem jsem se odkutálel a vlkovi jsem utekl.
Kdepak, mě jen tak někdo nechytí!

(Přichází medvěd)

Medvěd: *(silným hlasem)*
Ale chytí. Já tě chytím.

Koblížek: *(zvědavě)*
Kdo jsi?

Medvěd: Já jsem medvěd. Velký a chlupatý. A ty jsi malý a voňavý. Asi tě sním.

Koblížek: *(vesele)*
Ne, nesníš. V lese jsem potkal zajíce a vlka. Oba mě chtěli sníst, ale já jim utekl.
A tobě, medvěde, také uteču.

Medvěd: Mně? Utéct? Hohó! Nikdo mi neuteče. Ani srnka. A ta je hodně rychlá! Tak pojď, konec řečí, mám hlad, chci tě sníst.

Koblížek: *(Volá a utíká pryč)*
Nejdřív mě musíš chytit, medvěde chlupatý! Hop!

(Koblížek skočí za kulisu.)

Medvěd: *(překvapeně)*
Kde je ten voňavý Koblížek! Kam zmizel?! Jdu ho hledat ...

(Medvěd odchází za kulisu. Z druhé strany přichází Koblížek a zpívá si.)

Koblížek: Já - jsem Koblížek,
Pě - kný Koblížek,
kulaťoučký, voňavý,
do zlatova pečený.

(spokojeně)

Před zajícem jsem se odkutálel, vlkovi jsem utekl a medvěd mě ani nezahlédl.
Jsem to ale šikovný Koblížek!

(Přichází liška.)

Liška: Ale, ale, podívejme, kohopak tu máme? Takového krásného chlapíka?
Konečně potkávám někoho šikovného, s kým si mohu rozumně popovídat.

Koblížek: *(překvapeně)*
Šikovný jsem, ale ty mě nechceš sníst?

Liška: *(úlisně)*
Kdepak, co tě napadá. Proč bych tě chtěla jíst? Lišky koblížky nerady. Spíš nějakého mladého zajíčka.

(Liška se blíží ke Koblížkovi.)

Liška: *(stále úlisně)*
S tebou si chci popovídat. Vyprávěj, co všechno jsi zažil.

Koblížek: *(ochotně)*
Babička mě upekla a položila na okénko, protože jsem byl horký. A já hupky dupky z okénka dolů,
a po cestičce do lesa. Chtěl jsem najít jiné Koblížky. A protože jsem tak hezký a voňavý,
chtěl mě sníst zajíc, vlk a i medvěd. Všem jsem utekl. Jsem šikovný. Mám z toho velkou radost.

(Liška Koblížkovi lichotí.)

Liška: I já mám velkou radost. Převelikou. Jsi šikovný a tvé vyprávění je tak zajímavé. Bohužel jsem stará a špatně slyším. Mohl bys mi prosím sednout na čumák a všechno říci ještě jednou? Lépe tě uslyším a potom se mohu s tebou lépe radovat.

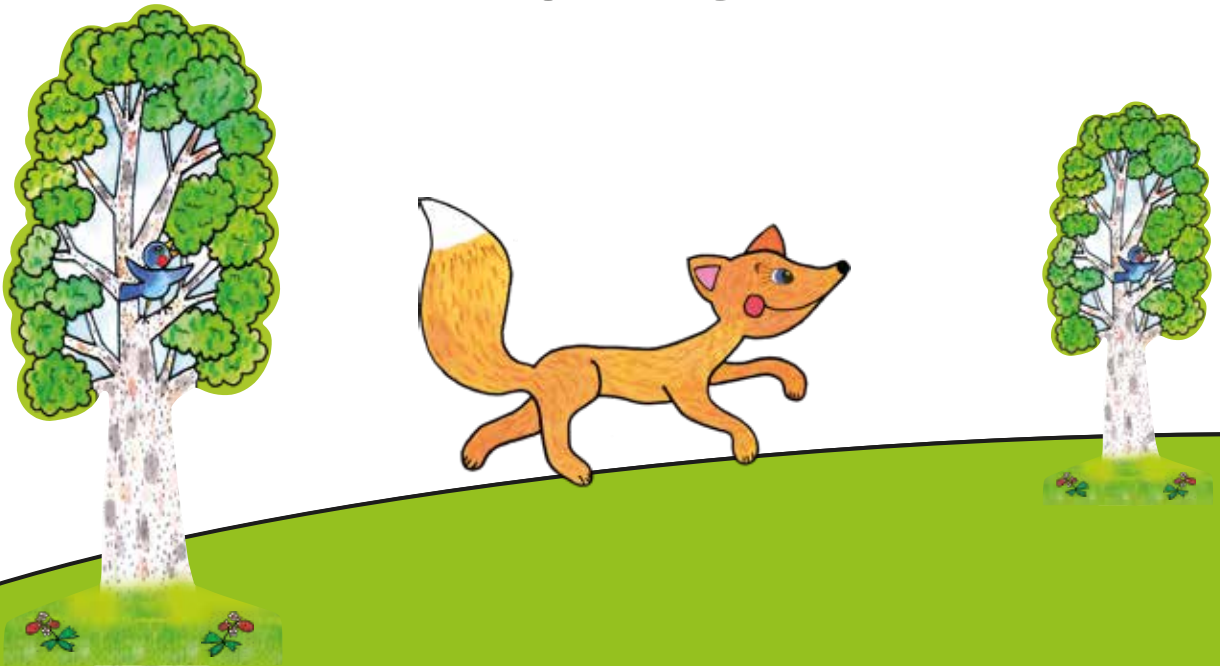
Koblížek: *(nadšeně)*
Ano, moc rád. Jen se pořádně rozběhnu a odrazím. Uvidíš, jak jsem šikovný.

Vypravěč: Koblížek se rozběhl, odrazil a skočil lišce na čumák. Lstivá liška na nic nečekala. Otevřela tlamu a chlamst! Koblížka spolkla.

(Liška s Koblížkem odběhnou za kulisu.)

Vypravěč: Koblížek doplatil na svou domýšlivost a lichocením vychytralé lišky. Uvěřil jí a nechal se oklamat. Dědeček se mezitím vypravil do mlýna. U mlynáře nakoupil pytel mouky a domů ho odvezl na trakaři. Babička měla radost a dědečkovi napekla spoustu zlatých koblížků. Společně si na nich pochutnali.

KONEC

O KOBLÍŽKOVI

scénář pro loutkové divadlo

Text: Rudolf a Kateřina Drdlovi

Ilustrace: Lenka Procházková

Další scénáře naleznete na
www.kufrik.cz